

ליקוטי הלכות (ברסלב) חו"מ הלכות מתנה אות ה'

בזה הוא להמשיך החסד מההעלם אל הגלוי, כי ה' יתברך טוב ומטיב תמיד קדם הבריאה ואחר הבריאה וטובו אינו נפסק לעולם, אך כל הבריאה היתה לגלות טובו ורחמנותו, הינו לגלות דיקא, להוציא טובו וחסדו מההעלם אל הגלוי, שזה עקר התגלות גדלתו וכנ"ל.

וזה בחינת כל השירות ותשבחות שאומרים לפניו יתברך, שבכלם מוכרין גדלתו וחסדו יתברך, בבחינת (תהלים קד): "חודו לה' כי טוב כי לעולם חסדו", ובתיב (שם פט): "חסדי ה' עולם אשירה וכו'". כי עקר תהלתו ושבחיו בשעושה חסד עם בריותיו ומגלה החסד הנעלם, וכמו שאומרים בכל התפלות והשירות והתשבחות מרבוי חסדיו. וכמו שאומרים בסליחות של ערב ראש השנה: "ומה יתרון אם תפקד עלינו בדרבנו, לא באלה שבחיד וכו', אבל הדבר שהוא לך לשם ולתהלה להתנהג עם בניך במדת רחמים וכו'".

ועל-כן אין קיום להשטר מתנה כי אם בשנכתב באתגליא, כי עקר בחינת מתנה נמשך מאוצר מתנת חנם שלמעלה, מבחינת חסד חנם העליון הנ"ל, שהעקר להמשיך החסד מההעלם

במדת הדין? אך באמת גם מה שעלה במחשבה לברא העולם במדת הדין היה גם כן מצד רחמיו וחסדיו, כי מעצם רחמיו רצה לברא את האדם שיקבל שגורו במשפט ולא יאכל נהמא דכסופא, על כן בודאי ראוי מצד רחמיו דיקא שיברא העולם במדת הדין ומשפט כי אם לא כן יהיה נהמא דכסופא, כי באמת גם כל דיניו ומשפטיו יתברך נמשכים רק מחסדו וטובו, כי מדת הדין לא נתנה כי אם כדי שיהיה צמצומים וכלים לקבל החסד בתוכם כידוע ועל כן באמת גם הדין הוא חסד גדול. וכמוכא על פסוק

טו ונחזור לענין מתנה. וזה בחינת מה שהצריכו רבותינו ז"ל שהנותן יתן מתנה גלויה דיקא. וצריכין לכתב בשטר מתנה: 'כתבוהו בשוקא וחתמוהו בכרא', כי היכי דלא להוי מתנתא טמירתא, כי כבר כתבנו ששרש ענין מתנה נמשך מבחינת צדקה, בחינת חסד עליון שעושה ה' יתברך עם בני אדם וכו' וכנ"ל, שזהו בחינת נסתר, בחינת תפלת ה', בחינת נשמע וכו', שזה עבודת הצדיקים הגדולים להמשיך החסד הנפלא הזה עלידי בחינת תפלת ה'. ואנחנו צריכין להתחזק להאמין בכחם ולהמשיך עלינו החסד הזה, שעל-ידיה נזכה תמיד לשוב אליו יתברך מכל הירידות שבעולם וכנ"ל. ועקר העבודה

צריך לכתב בשטר מתנה 'כתבוהו בשוקא וחתמוהו בכרא', כי היכי דלא להוי מתנתא טמירתא.

א כי כל דבר יש לו שרש למעלה, ושרש ענין מתנה, מה שנמצא בעולם שאחר נותן מתנה לחברו, נמשך ממה שגם אצלו יתברך נמצא אוצר מתנת חנם, שלפעמים חונן ונותן במתנת חנם אף על פי שאינו מגיע לו על פי משפט. כי ה' יתברך מנהיג עולמו בצדקה ובמשפט, כמו שכתוב: "אזהב צדקה ומשפט", ובתיב, "משפט וצדקה ביעקב אתה עשית". ובאמת הוא מדרביו הנפלאים והנעלמים מאד שאי אפשר להבין ולהשיג, וכמו שמתמיה ומתפלא הפיוט על זה ביוצר של יום ראשון דראש השנה כמו שאומרים שם, ובמקום משפט אין צדקה ובאין משפט יש צדקה ואתה במשפט תעשה צדקה. כי באמת הוא פלא גדול שאי אפשר להבין כי ה' יתברך ברא את העולם בשביל האדם הפעל בחידה כדי שיזכה לקבל שגור הטוב הגנוז במשפט כדי שלא יאכל נהמא דכסופא, כמוכא. ועל כן בהכרח שינהיג העולם במשפט כי אם לאו אם כן חור הדבר לכמות שהיה, שיאכל נהמא דכסופא ואם כן על מה פרח כל הבריאה. וזהו